

Uf die Art, we mr z'Nacht mithi
Als nitt glich schlofe kenne,
Ka noch e G'sprächle möglic si,
Obschon is d'Wand thüet trenne.

Un hà mr endlich an dem satt,
So kenne mr noch lose,
Was alles Andre in dr Stadt
Sich mit dem Droht iblose.

Ich fir mi Theil verlier kei Ton,
Do wott ich herzlich schwöre:
Was g'redt wird mit em Telephon,
Das will ich alles höre!

Noch nit so güet's hat existiert!
Uns g'fällt's, me ka sich's denke,
Mir Wiwer kenne, wenn's pressiert,
Noch d'Wäsch sogar dra hänke.

Ebbes lustigs vom Tod.

Kunnt nitt dr Tod züem Hans letscht ine
Un meint, er soll jetz mit 'm ku,
Er miesst am letschte G'richt erschine,
Un hat ne glich am Krage gnu.

Un im e Schrecke, in keim g'ringe,
Isch unser Hans, doch lang dürt's nitt,
Er macht si los, nitt ohne z'ringe,
Un geht vorsichtig z'ruck e Schritt.

Wie ka me-n-eim nur so verschrecke!
Rieft er, ich bi nitt blöd züem Glick;
Thien Sie nur d'Sense dert in Ecke
Un sitze Se e-n-Aügesblick.

Das thüe-n-ich nie, züe keine Zite,
Ich sitz gar härt, sàit jetz dr Tod,
Un züedem isch's Zit vorwärts z'schrite,
Di Stund isch do un 's wird scho spot!

's isch mir g'wiss Leid, Herr Knochepeter,
Züem sterwe ha-n-ich jetz kei Zit,
Denn ich müess schaffe, vielleicht später;
Gehn Sie nur z'erst zu andre Lit!

's G'richt soll e-n-Anderer jügiere,
Wo nit z'thüe hat, un 's git genüe,
Wo sich jo doch nur schlecht uffiehre;
Die sollte, mein i, z'erst derzüe!

Dert àne, grad in unsrer Gasse,
Trinkt Ein z'viel Schnaps un schlat si Fraü,
Un so hat's noch e ganze Masse
In unsrer Stadt, ich weiss es g'naü!

's isch o ne Orglemann dert owe,
Wo zwölf Jahr 's Gliche-n-orgelt scho,
Dà kante Se jo nàh hit z'Owe,
's wàr ihm vielleicht recht un uns o!

Ich gang nitt in so Sache-n-ine,
Isch d'Antwort gsi, un o nitt 's G'richt,
Ich thüe, wil's Zit isch, do erschine
Un blind erfüll ich nur mi Pflicht.

Blind, das isch wahr, das müess me sage!
So fangt dr Hans jetz wieder a,
Sie sin in Ihre-n-alte Tage
Noch ganz un gar nitt wit vora.

Wenn ich thàt awer ebbes zahle,
Herr Tod, fir losz'ku noch dasmol?
Wohl g'àb's e Summe nur, e schmale,
Ich bi nitt rich, das sàhn Se wohl.